

AUGUST is een verkorting van AUGUSTUS of AUGUSTINUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Afkomstig van het Latijnse werkwoord 'augére' = 'vermeerderen'; dus 'verheven', 'geheiligd', 'godgewijd'.

Het tussenvoegsel -in- in Augustinus maakt er koos- of verkleinvorm van.

*

Bijzonderheden

Oorspronkelijk was 'Augustus' een eretitel voor de Romeinse keizers; vgl. de keizer Augustus uit het Lukas-evangelie.

Later opgevat als eigenaam.

*

Augustus (ook **Gustave** of **Août**) van **Bourges** osb, Frankrijk; stichter; † **tegen 560**; **feest 7 oktober**.

Een oude bron vermeldt:

'Augustus, priester en belijder, leidde een leven vol vurige ijver en liefderijke zorg voor de mensen.

Volgens anderen zou het hier gaan om iemand die zo misvormd was, dat hij zich alleen op knieën en ellebogen kon voortbewegen. Genoemde persoon zou van de bijeengebedelde aalmoezen een kapel hebben gebouwd om er relieken van Sint Martinus in onder te brengen en te vereren. Bij de overbrenging hiervan zouden de jammerlijke ledematen van Augustus zich plotseling hebben gestrekt: voortaan deed hij door zijn edele gestalte zijn naam alle eer aan: 'verhevene'. Uit dankbaarheid echter trok hij zich terug in de eenzaamheid van een kloostertje tesamen met enkele andere monniken. Vandaar werd hij plotseling door de bisschop geroepen om abt te worden van Sint-Symphorianus, een klooster even buiten Bourges. Intussen bleef hij ook aan zijn eerste gezellen leiding geven. Men vertelt, dat hem later de heilige Ersinus verscheen. Deze was enkele eeuwen geleden de eerste bisschop van Bourges geweest. Hij zou Augustus de plaats hebben aangeduid waar hij zijn relieken kon vinden. Toen dat toch niet zo makkelijk verliep, verscheen hem vervolgens de heilige Germanus (Germain) van Parijs in zijn slaap om duidelijker aanwijzingen te geven. De relieken werden gevonden, en Augustus bouwde voor Ersinus (of Irsinus) een kerk.'

*

Augustinus van Hippo, Afrika; bisschop & kerkvader; † **430**; **feest 28 augustus**.

Hij werd in 356 geboren in de Noord-Afrikaanse stad Thagaste als zoon van een heidense vader, Patricius, en

christenmoeder, Monica. Hij was een hoogbegaafde jongeman en na zijn studies werd hij docent welsprekendheid.

Destijds misschien wel het belangrijkste vak om verder te komen in de wereld: je moest het woord kunnen voeren. Hoewel hij van zijn moeder een christelijke opvoeding had genoten, zocht hij zijn geluk elders. Tot haar verdriet. Tien jaar lang heeft hij geworsteld met de grote vragen van het leven en gekeken wat daar door de verschillende stromingen van zijn tijd over werd gezegd. Uiteindelijk bekeerde hij zich van harte tot het christendom. Het verslag van deze innerlijke zoektocht heeft hij vastgelegd in het indrukwekkende boek 'Confessiones' (= 'Belijdenissen'); het vormt een hoogtepunt uit de wereldliteratuur. Beroemd is de passage dat hij zich met al zijn gepieker en gepeins met zijn beste vriend Alypius in een tuin terugtrekt. Midden in dat gesprek wil hij alleen zijn en laat zijn vriend achter. Dan hoort hij ergens verderop een kinderstem zingen: "Tolle, lege; tolle, lege" (= Neem en lees; neem en lees). Hij gaat terug naar de plek waar hij bij Alypius zijn bijbel had laten liggen, slaat die open en wordt - letterlijk - getroffen door een tekst van Paulus uit de brief aan de Romeinen (13,13): "Zoekt het niet in brasserie en dronkenschap, niet in slaapkamers en oneerbaarheden, niet in twist en naijver; maar trekt de Heer aan en vertroetelt niet het vlees in begeerlijkheid." Een jaar later zal hij gedoopt worden door bisschop Ambrosius.

Nu verlangde Augustinus ernaar in eenzaamheid te bidden en bij de dingen van God te zijn. Op zoek naar zo'n plek verreed hij de dorpen en steden waar ze een bisschop nodig hadden. Want hij was intussen een beroemd man geworden vanwege zijn brieven, boeken en preken. Maar juist op het moment dat hij het kustplaatsje Hippo aandeed, hield de plaatselijke bisschop Valerius een preek dat hij zich zwakker voelde worden en dat hij als Griek nooit helemaal goed het Latijns had leren beheersen, kortom of de gelovigen toch niet eens wilden uitkijken naar een opvolger. "Augustinus is hier" werd er geroepen. "Augustinus! Augustinus!" klonk het bijna als een juichkreet door de kerk. In die tijd gold nog de stelregel: 'De stem van het volk is de stem van God' ('Vox populi, vox Dei'). Augustinus moest dus bisschop worden. Hij hield van machteloosheid. Nu zou er van zijn hartewens niets meer terecht kunnen komen. De omstanders meenden echter dat hij teleurgesteld was, omdat hij nog niet onmiddellijk tot bisschop bevorderd kon worden en zeiden: "Stil maar, jouw tijd komt heus nog wel." Op dat moment was hij 41 jaar. Vijfendertig jaar is hij sindsdien een inspirerend bisschop gebleken. Zijn invloed reikte tot in de verste uithoeken van de toenmalige christenheid. Van heinde en verre kwamen klerken naar hem toe om zijn boeken, brieven en preken over te schrijven en te verspreiden onder de gelovigen.